

ÎNCHEIERE

26 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Obrijanu Ion, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Obrijanu Ion împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017,

constată:

La 20 iunie 2016, Obrijanu Ion s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, solicitând recunoașterea ilegalității răspunsului nr.O-465/16 din 23 mai 2016 cu privire la rezultatele examinării petiției reclamantului; obligarea pârâtului să constate să reclamantul în perioada iunie 2012 - septembrie 2015 a activat la SRL „Cezarion Trans”; să constate că în perioada activității reclamantului la SRL „Cezarion Trans” a fost încălcată de către angajator legislația muncii în privința reclamantului și să emită aviz de înlăturare a acestor încălcări; să întreprindă măsuri către SRL „Cezarion Trans” pentru restabilirea reclamantului în drepturile care i-au fost încălcate; să atragă la răspundere conform legislației în vigoare pe SRL „Cezarion Trans”, pentru încălcările legislației muncii constatate; încasarea prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică.

În argumentarea acțiunii a indicat că, în perioada iunie 2010 - septembrie 2015, a activat în calitate de șofer la SRL „Cezarion Trans”.

Concretizează că la 17 iunie 2010, a încheiat cu angajatorul contractul individual de muncă nr.30. Conform contractului individual de muncă menționat, s-a obligat să respecte Regulamentul intern al întreprinderii menționate, să îndeplinească sarcinile de muncă puse, să beneficieze de un salariu lunar de 1683,00 lei și de concediu anual plătit cu o durată de 28 ale calendaristice, iar angajatorul s-a obligat ca să-i achite lunar salariul stabilit în contract, să-i acorde concediul anual plătit și să respecte prevederile legislației muncii în privința lui.

Notează reclamatul că la întreprinderea menționată a activat în calitate de șofer pe rute internaționale, transportând încărcături în diferite țări ale Europei, iar la 01 februarie 2012, prin ordinul nr.61-E al directorului SRL „Cezarion Trans”, a fost eliberat din funcție, în temeiul art.85 alin.(l) Codul muncii, carnetul de muncă fiindu-i eliberat în luna septembrie 2015.

Mai explica faptul că în perioada iunie 2010 - februarie 2012, angajatorul nu i-a achitat salariu conform contractului de muncă, în mărime de 1683 00 lei lunar, nu i-a acordat concediu anual plătit cu o durată de 28 zile calendaristice, iar la eliberarea din serviciu, nu i-a achitat compensație pentru concediile nefolosite în perioada menționată. În perioadă dată, angajatorul i-a achitat diferite sume de bani, sub formă de diurnă și plafoane de cazare, pentru turele (cursele) internaționale efectuate, în mărime de 12 eurocenți pentru fiecare 1 km parcursi.

Notează reclamantul că în timpul curselor internaționale, bani pentru hotel (plafoane de cazare) nu i s-au achitați, dormea în automobil. Din banii primiți, achita lunar angajatorului câte 850,00 lei, din care angajatorul trebuia să efectueze defalcările în fondul social (CNAS) și să achite impozitul pe venit, din calculul salariului lunar de 1683,00 lei, care urma să-i fie achitat lunar, conform contractului individual de muncă și care (salariu) nu i-a fost achitat niciodată.

Mai susținea că după concediere, în perioada februarie 2012 - septembrie 2015, a continuat activitatea la SRL „Cezarion Trans”, în calitate de șofer pe rute internaționale, neoficial, fără a fi încadrat la serviciu prin ordin al angajatorului, fără înscrieri în carnetul de muncă, fără a fi încheiat contract individual de muncă cu angajatorul.

Comunică Obrijanu Ion că de nenumărate ori s-a adresat angajatorului ca să îl angajeze legal, însă sub diferite pretexte angajatorul i-a refuzat, carnetul de muncă s-a aflat la angajator.

Mai afirma că în perioada martie 2012 - septembrie 2015, angajatorul nu a achitat contribuțiile de asigurări sociale pentru el. La 12 aprilie 2016, s-a adresat cu o cerere către Guvernul Republicii Moldova și Ministerul muncii, asistenței sociale și familiei, prin care a solicitat constatarea faptului că în perioada iunie 2010 - septembrie 2015, a activat (lucrat) la SRL „Cezarion Trans”, în calitate de șofer pe rute internaționale, iar în perioada februarie 2012 - septembrie 2015, a activat la întreprinderea menționată neoficial, fără contract individual de muncă; atragerea la răspundere a administrației SRL „Cezarion Trans” pentru abuzurile și încălcările legislației muncii constatate, întreprinderea de măsuri către SRL „Cezarion Trans”, obligarea întreprinderii menționate să perfecteze contract individual de muncă cu reclamantul pentru perioada februarie 2012 - septembrie 2015 și efectuarea înscrierilor necesare în carnetul lui de muncă; calcularea și achitarea salariului pentru perioada 01 iunie 2010 - 01 februarie 2012 în mărime de 1683, 00 lei lunar, iar începând cu 01 februarie până în septembrie 2015, achitarea salariului lunar nu mai mic decât salariul minim garantat; calcularea și restituirea sumei de 850,00 lei lunar, pentru perioada iunie 2010 - februarie 2012, pe care le-a dat angajatorului lunar, încasate pentru efectuarea defalcărilor convenite la impozitul pe venit și contribuțiile de asigurări sociale și medicale; calcularea și achitarea indemnizațiilor de concediere și compensațiile pentru concediul nefolosit pentru perioada iunie 2010 - septembrie 2015; efectuarea achitărilor impozitului pe venit, contribuțiilor de asigurări sociale, din plățile salariale calculate pentru perioada februarie 2012 - septembrie 2015; calcularea și achitarea penalității în mărime de 0,1% pe zi pentru fiecare zi de întârziere de plată a salariului, calculat din momentul când urma să-i achite salariul și până la data achitării acestuia.

Mai indica faptul că, cererea a fost expediată pentru examinare (după competență) Inspectoratului de Stat al Muncii.

Prin răspunsul nr.465/16 din 23.05.2016, i s-a comunicat rezultatele examinării petiției sale și i s-a recomandat de a se adresa în judecată pentru

restabilirea în drepturile lezate.

Menționează reclamantul că cu răspunsul primit de la Inspectoratul de Stat al Muncii sub nr.465/16 din 23 mai 2016, nu este de acord și îl consideră drept unul evaziv, ilegal și neîntemeiat.

Concluzionează că, Inspectoratul de Stat al Muncii, fiind investit prin legea cu drepturi de control și de constatare a încălcărilor legislației muncii, nu și-a îndeplinit atribuțiile și nu a întreprins măsuri pentru restabilirea reclamantului în drepturile lezate.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 07 decembrie 2016, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Obrijanu Ion și s-a constatat ilegalitatea refuzului Inspectoratului de Stat al Muncii de a soluționa cererea înaintată de Obrijanu Ion. S-a obligat Inspectoratul de Stat al Muncii să examineze în fond cererea înaintată de Obrijanu Ion la 12 aprilie 2016. În rest, acțiunea s-a respins. S-a încasat de la Inspectoratului de Stat al Muncii în folosul lui Ion Obrijanu suma de 600 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează parțial în prevederile legii.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 15 decembrie 2016, Inspectoratul de Stat al Muncii a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 07 decembrie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie respinsă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 s-a admis apelul declarat de Inspectoratul de Stat al Muncii. S-a casat integral hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 decembrie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Obrijanu Ion împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii.

În susținerea soluției sale instanța de apel a menționat că răspunsul unei autorități publice, care cuprinde punctul de vedere cu privire la interpretarea unei legi sau a unui act administrativ normativ nu poate fi considerat drept un act administrativ, deoarece răspunsul în cauză nu produce nici un efect juridic față de persoana care l-a solicitat. În speță răspunsul apelantului sub nr.O-465/16 din 23.05.2016, nu reprezintă un act administrativ și nu poate fi supus controlului legalității emiterii lui.

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, Obrijanu Ion a înaintat recurs, prin care solicită admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 07 decembrie 2016.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 16 februarie 2017 a fost expediată recurentului la 06 martie 2017. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 10 aprilie 2017 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 04 mai 2017, în adresa intimatului a fost expedită spre cunoștință copia recursului declarat de către Obrijanu Ion cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Consideră recurentul că instanța de apel contrar prevederilor art. 373 CPC nu a verificat minuțios argumentarea apelantului împotriva hotărârii contestate și nu a stabilit că apelul depus nu conține careva circumstanțe noi neexaminată de către prima instanță.

Totodată, menționează că Curtea de Apel Chișinău eronat și neîntemeiat a concluzionat că răspunsul nr. 165/16 din 23 mai 2016, prin care apelantul-intimatul a refuzat satisfacerea cererii de a constata încălcările legislației muncii admise de angajatorul „Cezarion – Trans” SRL, nu este act administrativ conform Legii contenciosului administrativ, acest răspuns ar cuprinde punctul de vedere a unei autorități publice cu privire la interpretarea unei Legi sau al unui „act administrativ normativ” și că acest răspuns nu produce nici un efect juridic față de persoana care l-a solicitat, deoarece dânsul nu a înaintat careva pretenții precum că în răspunsul intimatului nr. 165 din 23 mai 2016, ar fi fost interpretată eronat legea, dar a înaintat pretenții împotriva refuzului Inspectoratului de Stat al Muncii de a constata încălcările legislației admise de „Cezarion — Trans” SRL în privința sa.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Obrijanu Ion asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Obrijanu Ion ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Obrijanu Ion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea